

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

ТКАЧЕНКО НАСТАСІЯ ВІКТОРІВНА

УДК: 811.161.2'373.2:82-1.09(477.64)"19/20"(043.5)

АНОТАЦІЯ

**ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ОНОМАСТИКОН ЗАПОРІЗЬКОГО
КРАЮ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

035 – Філологія

03 – Гуманітарні науки

Подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ **Н. В. Ткаченко**

Науковий керівник: **Ільченко Ірина Іванівна**, кандидат філологічних наук,
доцент

Запоріжжя – 2023

АНОТАЦІЯ

Ткаченко Н. В. Літературно-художній ономастикон Запорізького краю другої половини ХХ – початку ХХІ століття. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 035 – «Філологія». – Запорізький національний університет, Запоріжжя, 2023.

У роботі вперше здійснено аналіз ономастикону поетичних творів письменників Запорізького краю другої половини ХХ – початку ХХІ століття (М. Білокопитова, М. Брацило, В. Віхляєва, П. Вольвача, Л. Геньби, І. Калиниченка, О. Ліщук, Г. Лупинос, Г. Лютого, О. Медка, О. Ольшанської, Т. Осінь, П. Ребра, В. Терлецького, В. Чабаненка, П. Юрика); з'ясовано роль онімів у відображенні авторського світогляду та сприйнятті творів читачем; схарактеризовано онімні класи, які виступають асоціативно-культурними кодами цього регіону; конкретизовано методологію дослідження літературно-художніх онімів та запропоновано власну класифікацію літературно-художнього ономастикону художніх творів письменників Запорізького краю.

У результаті дослідження систематизовано близько 700 літературно-художніх онімів. Праць з літературно-художньої ономастики Запорізького краю ще не так багато, а втім можна стверджувати, що вагомий та унікальний своєю специфікою поетичний доробок письменників привертає увагу сучасних дослідників, формуючи регіональний осередок ономастики.

З'ясовано дискусійні питання термінології літературно-художньої ономастики, зокрема погляди Л. Белея, А. Вегеш, К. Зайцевої, О. Карпенко, В. Котович, Е. Кравченко, Г. Лукаш, А. Попович, Н. Попович, Л. Селіверстової, О. Сколоздри, М. Торчинського, Я. Шебештян. Зважаючи на неоднозначність у тлумаченні ономастичних термінів, виокремлено основні поняття, якими

послугуємося в дисертаційній праці: «літературно-художня ономастика», «літературно-художній онім», «онімний простір». На нашу думку, цим термінам притаманна системність, однозначність, мотивованість та точність, вони найкоректніше відбивають явища, що ми досліджуємо.

Науковці й до сьогодні не можуть уникнути протиріч щодо типології літературно-художніх онімів, саме ця дискусія посприяла виникненню різноманітних класифікацій власних назв у художньому творі. Напрацьований і деталізований сучасними ономастами матеріал дав змогу розробити релевантну й всеохопну щодо матеріалу типологію онімів, ужитих у творах запорізьких письменників. Саме тому всі власні назви розділено на три великі групи: антропоніми, топоніми та периферійні оніми. У дисертації аналіз функційно-стилістичного аспекту онімних класів здійснений за класифікацією літературно-художніх антропонімів Л. Белея.

Установлено, що власні назви різних тематичних груп запорізькі письменники використовують у такому співвідношенні: антропоніми – 60 %, топоніми – 26 %, периферійні оніми – 14 %. Вживання різних онімних класів, які є важливим складником у формуванні індивідуально-авторського стилю, сприяло створенню цілісної картини різнопланового використання власних назв. Для більшості поетів найуживанішими є антропонімні класи (П. Ребро, М. Білокопитов, Г. Лютий, В. Чабаненко, М. Брацило, Л. Геньба, В. Терлецький, В. Віхляєв, Т. Осінь, О. Ольшанська), для деяких з них основними стають топоніми (П. Вольвач, О. Медко, П. Юрик, І. Калиниченко) або периферійні оніми (Г. Лупинос, О. Ліщук).

Визначено, що письменники Запорізького краю активно використовують власні імена, які є невід'ємним компонентом структури й вагомою частиною художніх творів. Поети вільні у виборі імен своїм персонажам, проте орієнтуються на норми реальної антропонімії. Серед усіх антропонімних класів переважають імена, прізвища, прізвиська та імена по батькові – 87 % (*Володька, Рудий, Нетийвода, Тарас Шевченко, Іван Гонта, Буркало, Притикало, Іван Петрович*), теоніми становлять 6 % (*Світовид,*

Білобог, Чорнобог, Ярило), міфоантропоніми – 4 % (*Аладдін, Дон Кіхот, Дюймовочка, Котигорошко, Медея, Прометей, Снігурочка, Ясон*), біблійні антропоніми – 3 % (*Авель, Адам, Єва, Каїн, Юда*). За структурою антропоніми є одночленні («одиничне ім'я», «прізвище», «прізвисько», «по батькові») та двочленні («ім'я + прізвище», «ім'я + по батькові»).

Доведено, що топоніми належать до одного з найпродуктивніших онімних розрядів у досліджуваних поетичних текстах. Назви українського топосу значно перевищують назви світових топосів і представлені ойконімами (31 %) – *Бердянськ, Гуляйполе, Запоріжжя, Київ, Мелітополь, Токмак, Басань, Білоцерківка, Грушеве, Красиве, Петрово-Свистуново, Соколівка*; гідронімами (28 %) – *Берда, Гайчур, Десна, Дніпро, Дністер, Калка, Міссісіпі, Славута, Азовське море, Жовте море, Чорне море*; хоронімами (26 %) – *Америка, Вкраїнонька, Дике Поле, Запорізький край, Наддніпрянина, Оратанія, Південний Схід, Україна*; інсулонімами (6 %) – *Байда, Великий Луг, Крим, Хортиця*; оронімами (6 %) – *Бона, Говерла, Голгофа, Замкова, Карпати, Синай*; міфотопонімами (3 %) – *Вавилон, Віфлєм, Едем, Олімп*. Виявлено, що топонімні класи аналізованих поезій становлять два структурні типи: однокомпонентні (прості одноосновні та складні двоосновні) та поодинокі випадки багатоконпонентних («прикметник + іменник», «прикметник + прикметник», «числівник + іменник + прикметник + іменник»).

Аналіз периферійного онімного простору поезій показав, що найуживанішими є асоціоніми (28 %) – *Душа, Життя, Кохання, Мир, Мова, Поезія, Свята Перемога, Смерть, Щастя* та зооніми (19 %) – *Бобик, Голуб, Равлик, Рекс, Рябко, Сірий, Черепаха, Шарик*; меншу частку становлять геортоніми (12 %) – *Великдень, Вербна, Івана Купала, Новий рік, Покрова, Різдво*; космоніми (11 %) – *Велика Ведмедиця, Земля, Космос, Місяць, Сонце, Чумацький шлях*; ідеоніми (11 %) – *«Казачья», «Кобзар», Кремль, «Отче наш», Хортицький дуб*; ергоніми (4 %) – *Бу-Ба-Бу, Дніпрельстан, Дніпрогес*; міфозооніми (4 %) – *Жар-Птиця, Пегас, «Хо»* та еклезіоніми (1 %) – *Софія*.

У художніх текстах периферійні оніми переважно є факультативними, але в деяких контекстах вони набувають ключового значення: можуть конкретизувати хронотоп, передавати лінгво- та історико-культурологічну інформацію, виражати головну думку письменника і навіть розкривати ідею твору.

Визначено, що одним із основних призначень літературно-художніх онімів є функційно-стилістична вагомість, яка полягає в їх ролі та вживанні залежно від контексту та стилістичної ситуації. Літературно-художній антропонімікон поетичних творів різноманітний з функційного погляду і представлений антропонімами з характеристичною (54 %), номінативною (20 %), дейктичною (16 %) та ідеологічною (10 %) функціями. Антропоніми з номінативною функцією репрезентовані в поезіях П. Ребра, Г. Лютого, В. Чабаненка, М. Брацило, П. Вольвача, М. Білокопитова, Л. Геньби; з характеристичною – у П. Ребра, В. Чабаненка, Г. Лютого, М. Білокопитова, Л. Геньби, М. Брацило; з дейктичною – у М. Білокопитова, М. Брацило, О. Медка, Т. Осінь, В. Віхляєва; антропоніми, які виконують ідеологічну функцію, вживаються тільки у творчості П. Ребра та П. Юрика.

Топоніми, як і всі класи онімів, підпорядковані загальним законам художнього контексту. Більшість письменників Запорізького краю вживає топоніми з характеристичною функцією (68 %) – П. Ребро, В. Чабаненко, П. Вольвач, Г. Лютий, М. Брацило, М. Білокопитов, Л. Геньба, І. Калиниченко, П. Юрик; менш уживаними є топоніми з ідеологічною функцією (18 %) – доробок В. Чабаненка і П. Юрика; топоніми з номінативною функцією (12 %) репрезентує творчість М. Білокопитова, Л. Геньби та П. Вольвача, а з дейктичною функцією (5 %) – В. Чабаненка, П. Вольвача, Л. Геньби, Г. Лютого та П. Ребра.

Особливість функціонування периферійних онімів у поетичних текстах запорізьких письменників полягає в їх поліфункційності. Периферійні оніми з номінативною функцією (38 %) найпродуктивніше репрезентовані в поезіях М. Білокопитова, Г. Лютого, М. Брацило, П. Вольвача; з номінативно-

характеристичною (8 %) – у доробку Г. Лютого, Л. Геньби, Т. Осінь; з характеристичною (36 %) – у В. Чабаненка, П. Вольвача, В. Віхляєва, П. Юрика; з хронологічною (11 %) – у Г. Лютого, М. Брацило, О. Ольшанської; з ідеологічною (7 %) – тільки у творах П. Юрика.

Поетичні твори запорізьких письменників засвідчують високу мовну майстерність, а використання власних назв породжує експресію урочистості, пафосу, ліричності й гумору, створює низку різноманітних стилістичних прийомів. У поезіях антропоніми і топоніми беруть активну участь у створенні стилістичних прийомів, серед яких основними є заголовки (25 %) – доробок П. Ребра, М. Брацило, М. Білокопитова, Л. Геньби, П. Вольвача, В. Терлецького, Г. Лупинос, О. Медка; метафори (24 %) – П. Ребра, В. Чабаненка, М. Брацило, П. Вольвача, О. Ліщук, О. Медка, І. Калиниченка, П. Юрика; епітети (20 %) – П. Ребра, Г. Лютого, В. Чабаненка, М. Брацило, Л. Геньби, П. Вольвача, І. Калиниченка; порівняльні звороти (13 %) – П. Ребра, Г. Лютого, В. Чабаненка, М. Брацило, М. Білокопитова, П. Вольвача, О. Медка. Серед менш уживаних прийомів, які створені на основі онімів, виділяємо такі: гіпербола (6 %) – творчість П. Ребра, Г. Лютого, М. Брацило, П. Вольвача; перифраз (5 %) – П. Ребра, В. Чабаненка, М. Білокопитова; алегорія (2 %) і паронімічна атракція (2 %) – П. Ребра, М. Білокопитова; антитеза (1 %) – М. Білокопитова, Т. Осінь; паралелізм (1 %) – О. Ліщук, І. Калиниченка; ампліфікація (1 %) – В. Чабаненка.

Установлено, що літературно-художній ономастикон поезій запорізьких письменників становить безмежний лінгвістичний простір, у якому перетинаються світові, загальноукраїнські та місцеві (запорізькі) культурні коди, які відтворюють дух епохи. Асоціативно-культурний компонент літературно-художніх онімів у творах письменників цієї території представлений у різному кількісному співвідношенні: П. Ребро (26 %), В. Чабаненко (15 %), Г. Лютий (14 %), П. Вольвач (10 %), Л. Геньба (9 %), М. Брацило (8 %), М. Білокопитов (8 %), І. Калиниченко (4%), В. Терлецький

(2 %), О. Ліщук (2 %), Т. Осінь (2 %). У творчості В. Віхляєва, Г. Лупинос, О. Медка, О. Ольшанської та П. Юрика оніми зрідка набувають культурного коду. Відзначимо, що найпродуктивнішими асоціативно-культурними кодами в поезіях запорізьких письменників є Тарас Шевченко, Бог, Матір Божа, Голгофа, Дніпро, Хортиця, Великий Луг.

У дисертаційній роботі доведено, що власні назви відіграють важливу роль під час аналізу творчої манери та індивідуального стилю письменників Запорізького краю. Оніми є невід'ємним складником структурно-семантичної та функційно-стилістичної системи слововживання в аналізованих поезіях. Реальний ономастикон займає особливе місце, оскільки творить просторовий складник художніх творів. Своєрідним є те, що поезії збірок об'єднує низка власних назв, які наскрізною лінією проходять через всі твори.

Ключові слова: антропонім, апелятивна номінація, власне ім'я, індивідуально-авторський стиль, картина світу, конотація, контекст, лінгвокультурологічний аспект, метафора, ойконім, периферійні оніми, структурно-семантична характеристика, теоретична ономастика, топонім, функційно-стилістичний аспект.

ABSTRACT

Tkachenko, N.V. Literary and Artistic Onomasticon in Zaporizhzhia of the Second Half of the 20th – Beginning of the 21st Century. – Qualifying scientific work on manuscript rights.

The dissertation for the degree of Doctor of Philosophy, field of study 035 – Philology. – Zaporizhzhia National University, Zaporizhzhia, 2023.

In the work, for the first time, an analysis of the onomasticon of poetic works by writers of the Zaporizhzhia region of the second half of the 20th – beginning of the 21st century was carried out (M. Bilokopytov, M. Bratsilo, V. Vikhlyayev, P. Volvach, L. Henba, I. Kalynichenko, O. Lischuk, G. Lupinos, H. Lutyi, O. Medko, O. Olshanska, T. Osin, P. Rebro, V. Terletskyi, V. Chabanenko, P. Yurik); the role of onyms in the reflection of the author's worldview and the reader's perception of the works is clarified; anonymous classes are characterized, which act as associative and cultural codes of this region; the methodology of the study of literary and artistic onyms was specified and a separate classification of the literary and artistic onomasticon of the artistic works of the writers of the Zaporizhzhya region was proposed.

As a result of the research, about 700 literary and artistic onyms were systematized. There are still not many studies on the literary and artistic onomastics of the Zaporizhzhia region, but it can be said that the weighty and unique poetic work of the writers attracts the attention of modern researchers, forming a regional center of onomastics.

The debatable issues of the terminology of literary and artistic onomastics are clarified, including the views of L. Beley, A. Vegesh, K. Zaitseva, O. Karpenko, V. Kotovych, E. Kravchenko, H. Lukash, A. Popovych, N. Popovych, L. Selieverstova, O. Skolozdra, M. Torchynskyi, Ya. Shebeshtian. Taking into account the ambiguity in the interpretation of onomastic terms, the main concepts used in the dissertation work are singled out: «literary and artistic onomastics»,

«literary and artistic onym», «onym space». In our opinion, these terms are characterized by systematicity, ambiguity, motivation and accuracy, they most accurately reflect the phenomena we are investigating.

To this day, scientists cannot avoid contradictions regarding the typology of literary and artistic onyms, it was this discussion that contributed to the emergence of various classifications of proper names in a work of art. The material elaborated and detailed by modern onomists made it possible to develop a relevant and comprehensive typology of onyms used in the works of Zaporizhia writers. That is why all proper names are divided into three large groups: anthroponyms, toponyms and peripheral onyms. In the dissertation, the analysis of the functional and stylistic aspect of onymic classes is carried out according to the classification of literary and artistic anthroponyms by L. Beley.

It was established that the proper names of various thematic groups of poems written by Zaporizhzhia poets are used in the following quantitative ratio: anthroponyms – 60%, toponyms – 26%, peripheral onyms – 14%. The use of different onymic classes, which are an important component in the formation of an individual author's style, contributed to the creation of a coherent picture of the multifaceted use of proper names. For most poets, anthroponymic classes are the most used (P. Rebro, M. Bilokopytov, H. Lutyi, V. Chabanenko, M. Bratsilo, L. Henba, V. Terletskyi, V. Vikhlyayev, T. Osin, O. Olshanska), for some of them become the main toponyms (P. Volvach, O. Medko, P. Yurik, I. Kalynichenko) or peripheral onyms (G. Lupinos, O. Lischuk).

It was determined that the poets and writers of the Zaporozhye region actively use their own names, which are an integral component of the structure and an important part of artistic works. Poets are free to choose names for their characters, but they are guided by the norms of real anthroponymy. Among all anthroponymic classes, first names, surnames, nicknames and patronymic names prevail and make up 87% (*Volod'ka, Rudyi, Nepyivoda, Taras Shevchenko, Ivan Gonta, Burkalo, Prytykalo, Ivan Petrovych*), theonyms make up 6% (*Svantovit, Belobog, Chernobog, Yarylo*), mytho-anthroponyms – 4% (*Aladdin, Don Quixote,*

Thumbelina, Kotygoroshko, Medea, Prometheus, Snow Maiden, Jason), biblical anthroponyms – 3% (*Abel, Adam, Eve, Cain, Judas*). According to the structure, anthroponyms are single-membered («proper name», «surname», «nickname», «patronymic») and two-membered («proper name + surname», «proper name + patronymic»).

It is proved that toponyms belong to one of the most productive onymic categories in studied poetic texts. The names of the Ukrainian topos significantly exceed the names of the world topos and are represented by oikonoms (31%) – *Berdyansk, Gulyaipole, Zaporizhzhia, Kyiv, Melitopol, Tokmak, Basan', Bilotserkivka, Hrusheve, Krasive, Petrovo-Svystunovo, Sokolyvka*; hydronyms (28%) – *the Berda, the Gaichur, the Desna, the Dnipro, the Dniester, the Kalka, the Mississippi, the Slavuta, the Sea of Azov, the Yellow Sea, the Black Sea*; by horonyms (26%) – *America, Vkraiiionka, Dyke Pole, Zaporizhzhia region, Naddnipyrianshchyna, Oratania, South East, Ukraine*; insulonyms (6%) – *Bayda, Velikiy Lug, Crimea, Khortytsia*; oronyms (6%) – *Bona, Hoverla, Golgofa, Zamkova Hora, The Carpathian Mountains, Sinai*; mythoponyms (3%) – *Babylon, Bethlehem, Eden, Olympus*. It was found that the toponymic classes of the analysed poems create two structural types: single-component (simple monobasic and complex dibasic) and individual cases of multi-component («adjective + noun», «adjective + adjective», «numeral + noun + adjective + noun»).

The analysis of the peripheral onym space of poems showed that associonyms are the mostly used and make 28% – *Soul, Life, Love, Peace, Language, Poetry, Holy Victory, Death, Happiness*; the zoonyms make 19% – *Bobyk, Holub, Ravlyk, Reks, Ryabko, Siryy, Cherepakha, Sharyk*; while the geortonyms make 12% – *Easter, Verbna, Ivan Kupala, New Year, Intercession, Christmas*; spaceonyms make 11% – *Ursa Major, Earth, Space, Moon, Sun, Milky Way*; ideonyms make 11% – «*Cossack*», «*Kobzar*», *Kreml'*, «*Our Father*», *Khortytsia oak*; ergonomics make 4% – *Bu-Ba-Bu, Dniprelstan, Dniproges*; mythozoonyms make 4% – *Firebird, Pegasus, «Ho»* and ecclesionyms make 1% – *Sophia*. In literary texts, peripheral onyms are mostly optional, but in some

contexts, they acquire a key meaning: they can specify the chronotope, convey linguistic and historical-cultural information, express the main idea of the writer, and even reveal the idea of the work.

It was determined that one of the main purposes of literary and artistic onyms is their functional and stylistic importance, which is in their role and way of use, and it depends on the context and stylistic features. The literary and artistic anthroponymicon of works is diverse from a functional point of view and it is represented by anthroponyms with characteristic (54%), nominative (20%), deictic (16%) and ideological (10%) functions. Anthroponyms with a nominative function are represented in the poetry by P. Rebro, H. Lyuty, V. Chabanenko, M. Bratsilo, P. Volvach, M. Bilokopytov, L. Henba, with a characteristic one – by P. Rebro, V. Chabanenko, H. Lyuty, M. Bilokopytov, L. Henba, M. Bratsilo; with deictic – by M. Bilokopytov, M. Bratsilo, O. Medko, T. Osin, V. Vikhlyaev; anthroponyms that perform an ideological function are used only in the work of P. Rebro and P. Yurik.

Toponyms, like all the classes of onyms, are subject to the general laws of the artistic context. Most of the writers of the Zaporizhzhia region use toponyms with a characteristic function (68%) – P. Rebro, V. Chabanenko, P. Volvach, H. Lyuty, M. Bratsilo, M. Bilokopytov, L. Henba, I. Kalynychnenko, P. Yuryk; toponyms with an ideological function (18%) are less commonly used – we can meet them in the works by V. Chabanenko and P. Yuryk; toponyms with a nominative function (12%) could be found in the work by M. Bilokopytov, L. Henba and P. Volvach, and with a deictic function (5%) – V. Chabanenko, P. Volvach, L. Henba, H. Lyuty and P. Rebro.

The peculiarity of the functioning of peripheral onyms in the poetic texts of Zaporizhzhia writers is gained due to their multifunctionality. Peripheral onyms with a nominative function (38%) are most productively represented in the poetry of M. Bilokopytov, H. Lyuty, M. Bratsilo, and P. Volvach; with the nominative-characteristic one (8%) – in the work of H. Lyuty, L. Henba, T. Osin; with the characteristic one (36%) – in V. Chabanenko, P. Volvach, V. Vikhlyaev, P. Yuryk;

with the chronological one (11%) – in H. Lyuty, M. Bratsilo, O. Olshanska; with the ideological one (7%) – only in the works of P. Yurik.

Poetic works of Zaporizhzhia writers testify to high linguistic skill, and their use of proper names gives a rise to the expression of solemnity, pathos, drama, and humour, and it creates a number of various stylistic techniques. In the poems of Zaporozhye writers, anthroponyms and toponyms take an active part in the creation of stylistic techniques, among which the main ones are headings (25%) – in the works of P. Rebro, M. Bratsilo, M. Bilokopytov, L. Henba, P. Volvach, V. Terletsky, G. Lupinos, O. Medko; metaphors (24%) – P. Rebro, V. Chabanenko, M. Bratsilo, P. Volvach, O. Lischuk, O. Medko, I. Kalynichenko, P. Yurik; epithets (20%) – P. Rebro, H. Lyuty, V. Chabanenko, M. Bratsilo, L. Henba, P. Volvach, I. Kalynichenko; comparative phrases (13%) – P. Rebro, H. Lyuty, V. Chabanenko, M. Bratsilo, M. Bilokopytov, P. Volvach, O. Medko. Among the less used methods created on the basis of onyms, we highlight the following: hyperbole (6%) – in the works of P. Rebro, H. Lyuty, M. Bratsilo, P. Volvach; paraphrase (5%) – P. Rebro, V. Chabanenko, M. Bilokopytov; allegory (2%) and paronymic attraction (2%) – P. Rebro, M. Bilokopytov; antithesis (1%) – M. Bilokopytov, T. Osin; parallelism (1%) – O. Lischuk, I. Kalynichenko; amplification (1%) – V. Chabanenko.

It has been established that the literary and artistic onomasticon met in the poems by Zaporizhzhia writers is a boundless linguistic space where the world, all-Ukrainian and local (Zaporizhzhia) cultural codes are interacting to reproduce the era spirit. The associative and cultural component of literary and artistic onyms in the works of writers of this territory is presented in different quantitative ratios: P. Rebro (26%), V. Chabanenko (15%), H. Lyuty (14%), P. Volvach (10%), L. Henba (9%), M. Bratsilo (8%), M. Bilokopytov (8%), I. Kalynychenko (4%), V. Terletskyi (2%), O. Lischuk (2%), T. Osin (2%). In the works of V. Vikhlyaev, H. Lupinos, O. Medko, O. Olshanska and P. Yuryk, onyms occasionally acquire a cultural code. It should be noted that the most productive associative and cultural

codes in the poetry of Zaporozhzhia writers are Taras Shevchenko, the God, The Mother Goddess, Golgofa, the Dnipro, Khortytsia, Velikiy Lug.

The dissertation proved that proper names play an important role in the analysis of the creative manner and individual style of the writers of the Zaporizhzhia region. Onyms are an integral part of the structural-semantic and functional-stylistic system of word usage in the analysed poetry. The real onomasticon occupies a special place because it creates the spatial component of artistic works. It is peculiar that the poems of the collections are united by a number of proper names that run through all the works.

Keywords: anthroponym, appellate nomination, proper name, individual author's style, world view, connotation, context, linguistic and cultural aspect, metaphor, oikonym, peripheral onyms, structural and semantic characteristics, theoretical onomastics, toponym, functional and stylistic aspect.